

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din Rai și ajunul sărbătorii sfântului sfințit mucenic Haralambie

În zi de duminică Mă așez în carte cuvânt. Cartea Mea cea de azi, cartea în care Îmi aștern glasul cuvântului Meu cel de azi, e tot o mângâiere pentru tot omul această carte dacă are el drag și răgaz să ia din ea și să-și mângâie duhul, că duhul omului are nevoie de mângâiere și de aceea caută omul mereu, caută mângâiere, iar Eu vin cu mângâiere pe pământ după om.

Eu sunt Cel ce sunt. Strigau în urma Mea cei nemângâiați în vremea trupului Meu pe pământ, strigau după Mine: «*Isuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne!*». Eu îi mângâiam pe toți, la toți le ieșeam în cale, la toți câți Mă strigau le dădeam mângâiere, le dădeam întregime, le dădeam bucurie, căci sunt milos și mult milos. De când omul a pierdut raiul din pricina nesupunerii pentru ascultare, Eu, Domnul, umblu cu milă în cer și pe pământ. De mila omului M-a trimis Tatăl pe pământ acum două mii de ani și sunt ca și Tatăl, plin de milă. Cine are duhul milei, acela știe lucrarea mângâierii, dar e departe această știință de cel care nu pricepe cum lucrează lucrarea mângâierii și ce fel de bine face ea pentru om.

Mă doare durerea tuturor oamenilor de pe pământ, și de aceea se așează din gura Mea cuvântul Meu în zilele acestea pe pământ între oameni. Am făgăduit prin Duhul, am spus prin Scripturi despre taina de cer nou și de pământ nou, și am spus de cetatea sfântă că se va coborî din cer ca o mireasă a Mea, și am spus despre cortul nunții între oameni și că voi sălășlui cu ei și vor fi ei poporul Meu și Eu Însumi voi fi cu ei ca să le șterg lacrima, și am spus că sunt credincioase aceste cuvinte și sunt adevărate, și am spus celui ce însetează că-i voi da în dar să bea din acest izvor al apei vieții și-Mi va fi Mie fiu, iar Eu îi voi fi Dumnezeu.

O, Îmi așez cuvântul pe pământ și zic tuturor: Celui ce însetează, să vină să ia în dar din izvorul apei vieții, iar Eu îi voi da lui această mângâiere, dar l-am învățat pe om cum să lucreze și el, și i-am spus să facă rugăciune către Tatăl așa cum Eu am spus ucenicilor Mei să ceară pe Tatăl, și le-am spus apoi că dacă ei vor ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și lor Tatăl lor Cel ceresc, iar de nu vor ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl lor nu le va ierta greșalele lor. I-am învățat apoi să nu-și posomorască fața în vreme de post, căci cei fățarnici fac aceasta ca să-i vadă oamenii că postesc, iar pentru aceasta nu vor avea bună plată. O, în vreme de post trebuie iubire și senin pe față mai mult decât în alt timp, ca nu cumva să atragă postul privirile oamenilor, ci numai Tatăl să știe și să vadă întru ascuns, și să fie răsplătă apoi. Am lăsat învățătură plină de mângâiere și am spus celor ce Mă iubesc să nu-și adune multe și de toate pe pământ, unde este molie și rugină și fur peste cele agonisite, ci să-și adune în cer comoară, căci unde este adunătura omului, acolo este și inima lui. O, e mult mai liniștit, mult mai mângâiat în suflet un om sărăcuț, decât unul avut, și se vede aceasta pe pământ. Îi trebuie pe Dumnezeu omului, nu-i trebuie lui avuții. Omului îi trebuie mângâiere, și nu s-a arătat o mângâiere mai vie și mai adevărată pentru om ca și aceea de la Domnul lăsată peste el.

O, cere-Mă, omule, cere-Mă la Tatăl, iar Tatăl Mă va da ție de mângâiere. Eu te voi însoți cu credincioșie dacă nu te vei mai împărți cu inima ta. Eu te voi mângâia sub povara vieții și-ți voi pregăti și-ți voi dăruia pacea, dar cheamă-Mă, grăiește-Mi, ține-Mă aproape cu tine și dă-Mi putere să stau cu tine, dă-Mi ceea ce este să-Mi dai, iar Eu să-ți dau mângâiere.

Este scris de sfinți și de părinți început de vreme de post de șapte săptămâni, ca să dea omul deoparte mâncarea cea încărcată cu de toate gusturile și bunătățile și să se dea el mult, mult lui Dumnezeu cu trupul, cu duhul și cu sufletul său, căci de la Mine vine tot ce este bun pentru om, și-Mi este dator omul să Mă asculte, căci l-am povățuit să postească și cum să postească și ce să-și adune și unde și, iarăși, cum să nu-și adune pe cele care nu-i rămân de trebuință lui.

O, câtă nevoie este de vremi de post din partea tuturor, dar n-am pe pământ apostoli tari care să-i ajute și să-i îndemne pe oameni să poată aceasta, că nu-i cere Domnul omului ceea ce nu poate. Înțelepciune multă îi trebuie omului, iar aceasta vine numai de la iubirea de Dumnezeu, și vine în dar, iar când ea nu vine și n-o are omul, acesta e semn de puțină lui iubire de Dumnezeu.

Lipsa iubirii de Dumnezeu aduce încordări între oameni și aduce neliniște, dar Eu, Domnul, iar și iar spun, căci este nevoie să spun: Pace vouă, popoarelor! Împliniți cuvântul Meu de peste voi! O, pace vouă! Acesta este strigătul Meu peste voi și voiesc să se îplinească acest cuvânt. Vine ziua de praznic al învierii Mele și trebuie pregătire de suflet pentru Domnul. O, pace vouă! Îngerii Mei să îplinească acest cuvânt și lucrarea lui. Amin.

Iată izvorul cuvântului Meu peste pământ! Să fie ascultare de cuvântul Meu, căci omul cel întâi zidit n-a dat Domnului ascultare și și-a pierdut apoi pacea și mângâierea și a suspinat tot timpul pe pământ, și milă Mi-a fost de el în toată vremea. O, cu mare milă vin și acum lângă om și îl povățuiesc spre pacea lui și a inimii lui, Eu și sfinții Mei, căci în ziua care urmează după aceasta are în cer sobor între sfinți ierarhul Haralambie, cel plin de duioșie și de milă cât a stat pe pământ cu oamenii, și tot așa este el pentru toți și dintre sfinții din cer, și dă el de lângă Mine să lase binecuvântarea lui peste poporul cuvântului Meu și peste pământ. Eu, Domnul, întâmpin sărbătoarea cea pentru el și binecuvintez acum duhul și cuvântul lui. Amin.

— O, câtă slavă ești Tu, Doamne, în cer și pe pământ, și câtă mângâiere ai și câtă dai să reverși peste pământ! E ziua mea de sobor în prag de sosire și las de lângă Tine cuvânt dulce în cartea Ta cea de azi prin care-Ți cârmuiești un popor, și lumea apoi, Doamne, dar lumea nu știe cât ești Tu de mult la cârmă a toate câte sunt și vin, că dacă Tu n-ai fi, ar mai fi ceva, Doamne? O, n-ar mai fi, că pe toate oamenii le-au stricat și le-au clătinat, și au făcut așa ca să fie ei și ca să nu mai fii Tu, dar Tu ești Cel veșnic, și zadarnică este truda oamenilor depărtați de Dumnezeu cu căutarea lor cea omenească, fiindcă Tu ești la cârmă și lucrezi ca Tine, Doamne, și nu ca omul, iar de om Îți este milă. O, Ți-e milă și de buni și de răi, Doamne! Dai să împarți mângâiere peste tot, și lucrezi tainic.

Binecuvintez și eu pe poporul cuvântului Tău și-i dăruiesc har și înțelepciune pentru Tine, Doamne, iar înțelepciunea aceasta vine de la iubirea lui de Dumnezeu, așa cum Tu ai dezlegat azi taina izvorului înțelepciunii cea din om. Binecuvintez arhiereste acest popor și pun pentru el rugăciunea mea înaintea Ta. Înzestrează-l pe el cu taina lucrărilor Tale, Doamne, și dă-i lui puteri noi și dă-i lui sănătate în toate și mângâiere cu Tine și bucurie inimilor fiilor poporului cuvântului Tău, căci Tu ești bucuria lor.

O, binecuvintează cu pază cerească și cu ocrotire mare pământul român și cerul român și neamul român și dă cerului Tău de sfinți lucrare multă, în oștiri așezată la lucrul cel sfânt al Tău din zilele acestea. O, trebuie să faci minuni, Doamne, minuni tainice și văzute, așa cum făceai și în vremea noastră de pe pământ, când minunate lucrări revărsai peste noi pentru încredințarea oamenilor că Tu ești Cel ce erai în noi și că Tu lucrezi și ești. O, slavă Ție acum pentru bucuria mea că am cuvântat prin cartea Ta în mijlocul poporului Tău pentru ziua mea de sobor între sfinți! O, pace Ție, Doamne! Pace poporului Tău cel sfințit! Amin.

— O, popor al cuvântului Meu, frumoasă și mângâioasă este lucrarea celor din cer lângă lucrarea Mea cu tine! Îți dăm puteri și mângâieri, Eu și sfinții Mei, iar tu să ai iubire de Dumnezeu ca și ei, că înțelepciune multă trebuie să ai pentru toate câte sunt de lucrat.

Binecuvintez cu putere de sus vremea cea cu post creștinesc, și lucrată cu înțelepciune, după puțința trupului, iar sufletul tău să fie plin de Dumnezeu și de mângâierea Mea cu tine, fiule. Eu, Domnul, Mă mângâi cu iubirea ta cea pentru Mine. Am nevoie de mângâiere, măi fiule, așa cum și tu ai. Unii altora să ne dăm.

Laolaltă să viețuiți prin iubire, fiilor. Unii altora dați-vă mângâiere, o, fiilor. Aveți grijă de puterea sufletelor voastre, nu uitați aceasta.

O, pace vouă, fiilor! Binecuvântare las peste voi pe calea cea cu vreme de post. Nu uitați să fiți blânzi, blânzi, fiilor, și calzi între voi, mări fiilor.

O, pace ție, neam român! Eu, Domnul, te ocrotesc și te învăluiesc în taină, iar lucrarea cuvântului Meu te povățuiește. O, pace ție! Pace ție! Pace ție! Amin, amin, amin.

9/22 februarie 2015